

Hanuman Chalisa in Assamese

অসমীয়াত হনুমান চলিছা

দম্পতী

শ্ৰী গুৰু চৰণ সৰোজ ৰজ, নিজ মনু মুকুৰ সুধাৰি।

বৰনউ ৰঘুবৰ বিমল জসু, জো দায়কু ফল চাৰি॥

অৰ্থ: মোৰ গুৰুৰ চৰণ পদুমৰ পৰা পবিত্ৰ ধূলিৰে শুদ্ধ হৃদয়েৰে যশস্বী ৰঘুকুল বংশৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বংশৰ ঐশ্বৰিক প্ৰশংসা জপ কৰো। এই গৌৰৱময় গীতটোৱে আমাৰ সকলো প্ৰচেষ্টাৰ পুৰস্কাৰ আমাক প্ৰদান কৰে।

বুদ্ধিহীন তনু জানিকে, সুমিৰৌ পৰন কুমাৰ।

বলবুদ্ধি বিদ্যা দেহু মোহি, হুবহু কলেশ বিকাশ॥

অৰ্থ: নিজৰ বুদ্ধিৰ সীমাবদ্ধতাক চিনি পাই মই মোৰ চিন্তাবোৰ 'বতাহৰ পুত্ৰ'ৰ ফালে ঘূৰাই দিওঁ, যিয়ে মোক শক্তি, প্ৰজ্ঞা আৰু সীমাহীন জ্ঞানেৰে আশীৰ্বাদ দিয়ে। তেওঁৰ উপকাৰিতাত তেওঁ মোৰ বিপদ আৰু অসম্পূৰ্ণতা দূৰ কৰে। প্ৰজ্ঞা আৰু গুণৰ জলাশয়, বান্দৰ বংশৰ ভিতৰত প্ৰধান দীপ ভগৱান হনুমানক প্ৰশংসা কৰা।

চৌপাঈ

জয় হনুমান জ্ঞান গুণ সাগৰ,

জয় কপীস তিহঁ লোক উজাগৰ ॥

অৰ্থ: প্ৰজ্ঞা আৰু গুণৰ প্ৰতিমূৰ্তি, বান্দৰৰ ভিতৰত সৰ্বোচ্চ আৰু ত্ৰিজগতৰ আলোকক ভগৱান হনুমানক প্ৰশংসা কৰা।

ৰামদূত অতুলিত বল ধামা,

অজ্ঞানি পুত্ৰ পৰন সূত নামা ॥

অৰ্থ: আপুনি ভগৱান ৰামৰ দূত, অতুলনীয় শক্তিৰে সমৃদ্ধ, মাতৃ অঞ্জনীৰ পৰা জন্মগ্ৰহণ কৰা আৰু "বতাহৰ পুত্ৰ" হিচাপে পৰিচিত।

মহাবীৰ বিক্ৰম বজ্ৰস্বী,

কুমতি নিবাৰ সুমতি কে সঙ্গী ॥

অৰ্থ: তুমি বজ্ৰপাতৰ দৰে ভয়ংকৰ, অজ্ঞানতাক দূৰ কৰি সৎ মন থকাসকলৰ লগত যোৱা।

কাঞ্চন বৰণ বিৰাজ সুবেসা,

কানন কুণ্ডল কুঞ্চিত কেশা॥

অৰ্থ: সোণালী ছাল আৰু সুন্দৰ সাজ-পোছাকেৰে সজ্জিত, কোঁচা চুলি আৰু কাণফুলি।

হাথ ব্ৰজ ঔৰ ধ্বজা বিৰাজে,

কাঁন্ধে মুঞ্জ জনেও সাজে॥

অৰ্থ: আপুনি হাতত গদা আৰু ধাৰ্মিকতাৰ পতাকা লৈ সোঁ কান্ধত পবিত্ৰ সূতা পিন্ধি আছে।

শঙ্কৰ সুবন কেশৰী নন্দন,

তেজ প্ৰতাপ মহা জগ বন্দন॥

অৰ্থ: আপুনি ভগৱান শিৱক মূৰ্ত কৰি সিংহসদৃশ ৰজা কেছাৰীৰ পুত্ৰ। আপোনাৰ মহিমা সীমাহীন, আৰু সমগ্ৰ বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডই আপোনাক পূজা কৰে।

বিদ্যাবান গুণী অতি চাতুৰ,

ৰাজ কাজ কৰিবে কো আতুৰ॥

অৰ্থ: আপোনাৰ প্ৰজ্ঞা অতুলনীয়, আপোনাৰ গুণ অপ্ৰশ্ন, আৰু আপুনি সদায় ভগৱান ৰামৰ ইচ্ছা পূৰণৰ বাবে আগ্ৰহী।

প্ৰভু চৰিত্ৰ শুনিবেকো ৰসিয়া,

ৰাম-লক্ষণ সীতা মন বসিয়া॥

অৰ্থ: তাৰ ভিতৰত বাস কৰা ভগৱান ৰাম, মাতৃ সীতা আৰু ভগৱান লক্ষ্মণৰ কাহিনী শুনি আপোনাৰ হৃদয় আনন্দৰে ভৰি পৰে।

সুক্ষ্ম ৰূপ ধৰি সিয়াঁহি দিখায়া,

বিকট ৰূপ ধৰি লক্ষ জৰাৱা॥

অৰ্থ: বিভিন্ন ৰূপ লৈ আপুনি ভগৱান ৰামৰ প্ৰচেষ্টাত মাতৃ সীতাৰ আগত সুক্ষ্মভাৱে উপস্থিত হোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৰাৱণৰ ৰাজ্য জ্বলোৱালৈকে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল।

ভীমৰূপ ধৰি অসুৰ সংহাৰে,

ৰামচন্দ্ৰকে কাজ সঁৱাৰে॥

অৰ্থ: ভীমাৰ দৰে বিশাল আকৃতিলৈ ৰূপান্তৰিত হৈ আপুনি অসুৰক পৰাস্ত কৰি ভগৱান ৰামৰ দায়িত্ব সফলতাৰে পালন কৰিলে।

লায় সঞ্জীৱন লক্ষণ জিয়ায়ে,

শ্ৰীৰঘুবীৰ হৰষি উৰ লায়ে॥

অৰ্থ: যাদু-বৌ (সঞ্জীৱনী) আনি, আপুনি যাদুকৰী বনৌষধিৰে ভগৱান লক্ষ্মণক পুনৰুজ্জীৱিত কৰিলে।

ৰঘুপতি কীন্হী বহুত বঢ়াই,

তুম মম প্ৰিয় ভৰত সম ভাই॥

অৰ্থ: আৰু ভৰতৰ দৰে প্ৰিয় ভাতৃৰ লগত তোমাক তুলনা কৰি ভগৱান ৰামৰ হৃদয়স্পৰ্শী প্ৰশংসা অৰ্জন কৰিলে।

সহস বদন তুমহাৰো যশ গাৱৈ,

অস কহি শ্ৰীপতি কণ্ঠ লগাৱৈ॥

অৰ্থ: এই কথাবোৰ উচ্চাৰণ কৰি ভগৱান ৰামে তোমাক নিজৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিলে আৰু মুকলি বাহুৰে তোমাক আলিঙ্গন কৰিলে। তোমাৰ খ্যাতি কেৱল সনাকৰ দৰে ঋষি, ব্ৰহ্মাৰ দৰে দেৱতা, নাৰদৰ দৰে ঋষিয়েই নহয় হাজাৰমুখী নাগেও উদযাপন কৰে।

সনকাদিক ব্ৰহ্মাদি মুনীসা,

নাৰদ সাৰদ সহিত অহীসা॥

অৰ্থ: সনক, সনন্দন, আৰু অন্যান্য পূজনীয় ঋষি আৰু সন্তসকলৰ লগতে ব্ৰহ্মা, নাৰদ, সৰস্বতী, আৰু সৰ্প ৰজা সকলোৱে আপোনাৰ ঐশ্বৰিক মহিমা গোৱাত যোগদান কৰে।

যম কুব্ৰেৰ দিগপাল জহাঁতে,

কবি কোবিদ কহি সকে কহাঁতে॥

অৰ্থ: আনকি যম, কুব্ৰেৰ, আৰু কোৱাটাৰৰ ৰক্ষকসকলেও কবি আৰু পণ্ডিতসকলেও আপোনাৰ গৌৰৱ সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰকাশ কৰাটো অসম্ভৱ বুলি বিবেচনা কৰে।

তুম উপকাৰ সুগ্ৰীৱহি কীন্হা,

ৰাম মিলায় ৰাজপদ দীন্হা॥

অৰ্থ: আপুনি ভগৱান ৰামৰ সুগ্ৰীৱৰ সৈতে মিত্ৰতাত সহায় কৰি তেওঁৰ ৰাজ্য পুনৰুদ্ধাৰ কৰিলে আৰু বিভিষণক লংকাৰ সিংহাসনলৈ লৈ গ'ল।

তুমহৰো মন্ত্ৰ বিভীষন মানা,

লঙ্কেশ্বৰ ভএ সব জগ জানা ॥

অৰ্থ: একেদৰে আপোনাৰ নিৰ্দেশনা অনুসৰণ কৰি বিভীষণে লংকাৰ বজা হিচাপে সিংহাসনত আৰোহণ কৰিলে।

যুগ সহস্ৰ যোজন পৰ ভানু,

লীল্যো তাহি মধুৰ ফল জানু ॥

অৰ্থ: আপুনি বিখ্যাতভাৱে দূৰৈৰ সূৰ্য্যক মিঠা ফল বুলি ভুল কৰি দ্বিতীয়বাৰ চিন্তা নকৰাকৈয়ে ভগৱান ৰামৰ আঙঠিটো সাগৰৰ সিপাৰে কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিল।

প্ৰভু মুদ্ৰিকা মেলি মুখ মাহী,

জলধি লাঙিঘ গয়ে অচৰজ নাহি ॥

অৰ্থ: ভগৱান ৰামৰ আঙঠিটো মুখত সুৰক্ষিতভাৱে ধৰি আপুনি অনায়াসে সাগৰ অতিক্ৰম কৰিলে, যিটো কৃতিত্বই সকলোকে আচৰিত কৰি তুলিলে।

দুৰ্গম কাজ জগতকে জেতে,

সুগম অনুগ্ৰহ তুমহাৰে তেতে ॥

অৰ্থ: আপোনাৰ অনুগ্ৰহে এই পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ প্ৰত্যাঙ্কানমূলক কামবোৰকো উল্লেখযোগ্যভাৱে সহজ যেন লাগে।

ৰাম দুৱাৰে তুম ৰখৱাৰে,

হোত ন আজ্ঞা বিন পসাৰে ॥

অৰ্থ: আপুনি ভগৱান ৰামৰ বাসগৃহৰ প্ৰৱেশদ্বাৰত ৰক্ষক হিচাপে থিয় হৈ আছে। আপোনাৰ অনুমতি অবিহনে কোনেও আগবাঢ়িব নোৱাৰে, ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে যে ভগৱান ৰামৰ ধন্য দৰ্শন আপোনাৰ উপকাৰৰ দ্বাৰাহে লাভ কৰিব পৰা যায়।

সব সুখ লহে তুমহাৰী সৰনা,

তুম ৰক্ষক কাছ কো ডৰনা ॥

অৰ্থ: যিসকলে আপোনাৰ আশ্ৰয় বিচাৰে তেওঁলোকে সীমাহীন আৰাম আৰু আনন্দ আৱিষ্কাৰ কৰে। আপোনাৰ দৰে ৰক্ষকৰ সৈতে কাকো বা যিকোনো বস্তুলৈ ভয় কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

আপন তেজ সংহাৰো আপৈ,

তিনিলোক হাকতে কাঁপৈ॥

অৰ্থ: আপোনাৰ মহিমা ইমানেই ভয়ংকৰ যে কেৱল আপুনিহে ইয়াক সহ্য কৰিব পাৰে। আপোনাৰ পৰা অহা এটা মাত্ৰ গৰ্জনই তিনিওটা জগতকে জলমগ্ন কৰি পেলায়।

ভূত-পিশাচ নিকট নহী আৱৈ,

মহাবীৰ জব নাম সুনৱৈ॥

অৰ্থ: হে মহাবীৰ! আপোনাৰ নাম মনত ৰখাটোৱে ভূত আৰু কু-অভিপ্ৰায়ক আত্মক আঁতৰাই ৰাখে, আপোনাৰ নামটো কেৱল আমন্ত্ৰণ কৰাৰ প্ৰচণ্ড শক্তিক উজ্জ্বল কৰি তোলে।

নাসৈ ৰোগ হৰে সব পীৰা,

জপত নিৰন্তৰ হনুমত বীৰা॥

অৰ্থ: হে হনুমান! তোমাৰ নাম আবৃত্তি বা জপ কৰিলে প্ৰতিটো ৰোগ আৰু দুখৰ ৰূপ নোহোৱা হৈ যায়। সেয়েহে আপোনাৰ নামৰ নিয়মীয়া আবৃত্তিৰ তাৎপৰ্য অপৰিসীম।

সংকটত হনুমান ছুৰাৱৈ,

মনক্ৰম বচন ধ্যান লৱৈ॥

অৰ্থ: যিসকলে আপোনাৰ ধ্যান কৰে, চিন্তা-বাক্য আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰা পূজা কৰে, তেওঁলোকে সকলো ধৰণৰ অস্থিৰতা আৰু দুখৰ পৰা মুক্তি পায়।

সব পৰ ৰাম তপস্বী ৰাজা,

তিনকে কাজ সকল তুম সাজা।

অৰ্থ: ভগৱান ৰাম ৰজাৰ মাজত পৰম তপস্বী হিচাপে থিয় হৈ থকাৰ সময়তে ভগৱান শ্ৰীৰামৰ সকলো প্ৰচেষ্টা আপুনিই সম্পন্ন কৰিছিল।

ঔৰ মনোৰথ জো কোই লৱৈ,

সোই অমিত জীৱনফল পৱৈ॥

অৰ্থ: যিসকলে যিকোনো আকাংক্ষা বা আন্তৰিক ইচ্ছাৰে আপোনাৰ ওচৰলৈ যায় তেওঁলোকে আকাংক্ষিত ফলৰ অন্তহীন প্ৰচুৰতা লাভ কৰে, যিটো তেওঁলোকৰ গোটেই জীৱন চিৰন্তন হৈ থাকে।

চাৰো যুগ পৰতাপ তুমহাৰা,

হৈ পৰসিদ্ধ জগত উজিয়াৰা॥

অৰ্থ: আপোনাৰ মহিমা চাৰিওটা যুগত বিকিৰণ হয়, আৰু আপোনাৰ খ্যাতি সমগ্ৰ বিশ্বতে বিস্তৃত।

সাধু সন্তকে তুম বখৰাৰে,

অসুৰ নিকন্দন ৰাম দুলাৰে॥

অৰ্থ: তুমি সাধু-ঋষিৰ ৰক্ষক, অসুৰ বিজয়ী, ভগৱান ৰামৰ গভীৰ আদৰ কৰা।

অস্ত সিদ্ধি নৌনিধিকে দাতা,

অস বৰ দীন জানকী মাতা॥

অৰ্থ: মাতৃ জাংকীৰ আশীৰ্বাদে আপোনাক প্ৰাপ্যক সিদ্ধি (আঠটা বহস্যময় শক্তি) আৰু নিধি (নেটা ধৰণৰ ধন) প্ৰদান কৰি বৰদান কৰিবলৈ শক্তিশালী কৰে।

ৰাম ৰসায়ন তুমহাৰে পাসা,

সদা ৰহো ৰঘুপতি কে দাসা॥

অৰ্থ: আপোনাৰ সত্তা হৈছে ভগৱান ৰামৰ প্ৰতি বিশুদ্ধ ভক্তি, আৰু আপুনি চিৰকাল ৰঘুপতিৰ নম্ৰ আৰু নিষ্ঠাবান সেৱক হৈ থাকক।

তুমহাৰে ভজন ৰাম কো পাৰে,

জনম-জনম কে দুখ বিচাৰাৰে॥

অৰ্থ: যেতিয়া কোনোবাই আপোনাৰ প্ৰশংসা গায় আৰু আপোনাৰ নামক শ্ৰদ্ধা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে কেৱল ভগৱান ৰামক লগ পোৱাৰ সুযোগ পোৱাই নহয়, বহু জীৱনত জমা হোৱা দুখৰ পৰাও তেওঁলোকে সান্ত্বনা লাভ কৰে।

অন্তকাল ৰঘুবৰ পুৰ জাই,

জহাঁ জন্ম হৰি ভক্ত কহাই॥

অৰ্থ: আপোনাৰ উপকাৰৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰ পিছত ভগৱান ৰামৰ চিৰস্থায়ী বাসস্থান লাভ কৰি তেওঁৰ প্ৰতি অটল ভক্তি বজাই ৰাখে।

গুৰ দেৱতা চিত্য ন ধৰই,

হনুমত সেই সৰ্ব সুখকৰই॥

অৰ্থ: আন কোনো দেৱতা বা দেৱতাৰ সেৱা কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই; ভগৱান হনুমানক সেৱা কৰিলে সকলো আৰাম পোৱা যায়।

সঙ্কট কটে মিতে সব পীৰা,

জো সুমিৰে হনুমত বলবীৰা॥

অৰ্থ: যিসকলে শক্তিশালী ভগৱান হনুমানক স্মৰণ কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে সকলো বিপদ নোহোৱা হৈ যায়, আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰণাবোৰে নিজৰ সমাধান পায়।

জয় জয় জয় হনুমান গোঁসাই,

কৃপা কৰছ গুৰুদেৱ কী নাই॥

অৰ্থ: আমাৰ ওপৰত কৃপা আৰু আশীৰ্বাদ প্ৰদান কৰা আমাৰ পৰম গুৰু ভগৱান হনুমানক প্ৰশংসা কৰা।

য়ে শতবাৰ পাঠ কৰে জোই,

ছুটহি বন্দী মহা সুখ হোই॥

অৰ্থ: এই চালিছা এশবাৰ আবৃত্তি কৰিলে সকলো বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হয় আৰু মহান আনন্দ পোৱা যায়।

জো য়েহ পটৈ হনুমান চালীসা,

হোই সিদ্ধি সাথী গৌৰীসা॥

অৰ্থ: এই হনুমান চালিছা পঢ়া আৰু আবৃত্তি কৰাসকলে নিজৰ সকলো কামতে সফলতা লাভ কৰে, এই সত্যৰ সাক্ষী স্বয়ং ভগৱান শিৱ।

তুলসী দাস সদা হৰি চেৰা,

কীজে নাথ হৃদয় মুই ডেৰা॥

অৰ্থ: তুলসীদাসে বিনয়ভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিছে, “হে প্ৰভু হনুমান, মই চিৰকাল ভগৱান শ্ৰীৰামৰ ভক্ত সেৱক হৈ থাকক,” আৰু তুমি মোৰ হৃদয়ত চিৰকাল বাস কৰক।

দোহা

পবন তনয় সঙ্কট হৰণ, মঙ্গল মুৰতি ৰূপ॥

ৰাম-লক্ষণ সীতা সহিত, হৃদয় বসন্ত সূৰ ভূপ॥

অৰ্থ: মই সদায় শ্ৰীৰামৰ ভক্ত সেৱক হৈ থাকোঁ, আৰু তুমি বায়ুপুত্ৰই মোৰ হৃদয়ত ভগৱান ৰাম, লক্ষ্মণ, আৰু মাতৃ সীতাৰ কাষত বাস কৰি সৌভাগ্য আৰু সমৃদ্ধি কঢ়িয়াই আনক।
